

чителна чърта въ кръвта си, която презъ никакви времена и епохи не може да изчезне. Тази чърта при никакви условия не се заличава. Това се отнася до англичанина, до германеца, до французина, до всички народности.

Следователно, и вие, като ученици на специалния класъ, трѣбва да имате поне една специфична чърта, която да ви опредѣля като такива. Щомъ е така, всѣки трѣбва да проникне въ себе си, да намѣри тази чърта и да си отговори, ученикъ ли е на специалния класъ, или не. Много ученици влизатъ въ този класъ, но малко отъ тѣхъ сж истински ученици. Тѣ приличатъ на ония деца, родени отъ едни родители, а осиновени отъ други. Нѣкое дете е родено българче, майка му и баща му умиратъ. Едно английско семейство го взима, завежда го въ Англия, осиновява го, дава му образование. Той става голѣмъ, възрастенъ човѣкъ — цѣлъ англичанинъ. Говори изключително английски, не знае матерния си езикъ, не познава България и т. н. Въ сжщностъ, англичанинъ ли е той? Никакъвъ англичанинъ не е. Макаръ, че не знае български, не познава България, той е чистъ българинъ. — Кжде се крие българското въ този човѣкъ? — Въ кръвта му.

Следователно, като говоримъ за специалния класъ, ще знаете, че и той се отличава по нѣщо, и той има свои характерни положения. Коя е характерната чърта на специалния класъ, ще се разбере отъ проявитѣ на ученицитѣ. По какво се отличава специалния класъ отъ об-